

מסורת הש"ס

(א) פירושין ק"ב (ג) ו'ל' חמור
נמקדש (ד) ו'מס' פיר' (ה)
(ו) [פירושין ק"ב]

הנהגות הב"ח

(א) ח"ב ד"ה ר' יהודה ו'י'
פומח ונעל בו מדרקתו
פומח ונעל בו מדרקתו

גילוי הש"ס

נ"ב: גילוי' ב' בספר
אבל לא בפרשת: מ"ן פיר'
מ"ד דלמס:

רבינו הגנאל

בין קשור בין שאינו קשור
אחור ספק מוקדש בו הוא
שמתקין. מלכוד שמתקין
לפיק. ב' רבי דמי חיקון
זה כדאמרין בסוף הוציא
חפצין ח"ר סוכי קדוש
וחבילי עצים שמתקין
לפיק. ב' מדרקתו. ב' מן
שקדוהו וחילין נועלין ב'ן
בשבת ואין צ"ל ב'י'י'.
א"ל ר' יהודה ו'י'י' מ'ר
בין חלוי בין שאינו חלוי
הוא שקשור. מלכוד כ'ר
נעשה בו מעשה לשם
כלי. דאמר רב' ב'י'י' ח'ה
א"ר יוחנן כמחלוקת כאן
בשקדוהו חלוי' ב'ן חלוקת
ב'ן הגנר בקשור וחלוי
ב'כ'ר. אבל לא לענין
שקדוהו ומדינה. ונחיתא כ'ר
עירובין איהו נ'ר הגנר
שנועלין ב'ן בקדש אבל
לא במדינה. ופ'ט' ונחיתא
ב'ר'ן וזית. וי'ק'ין פ'ט'
מקדש. ופ'ט' ונחיתא
כ'כלל שאם הוא קשור
ש'אם אינו יכול לשפוט
ולתנוח ב'ר'ן וזית שפ'ר
דמי. ואמרין כאן א'ה
נ'ר הגנר צ"ר חליות
קשור וחלוי ר' אליעזר. והא
ר' יוחנן סבר כי חכמים
החליקין על ד' אליעזר
סבירא להו כ'ר. ויהיה
דאמר שאינו קשור ולא
חלוי אבל אם הוא קשור
אע"פ שאינו חלוי ש'ר.
וא"ל ר' אבא ל'י' י'י'יה
אנא דאמר והוא שמתקין
אע"פ שאינו לא קשור
לא חלוי. כי ה'א נחיתא
ד'ר'י' בקנה שהתקין ב'ר'י'י'
לחיות פומח ונעל בו.
ואמר רש"י: מתקין אע"פ
שאינו קשור. ואמר משמיה
ד'ר' יוחנן הלכה כרש"י:
דקא רש"י: כחכמים.
ואקשינן היכי אמר ר'
יוחנן הילכתא כרש"י:
ורש"י: ש'ר אע"פ דליכא
חיות כ'ר עליו. ור' יוחנן

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

קבו.

עין משפט
ג' מצוה

מ"א א ב מ"י פ'כ'י' מלכות
שבת הלכה ל' ו'פ'כ'י'
הלכה י' ס'מ' ל'ח'ן ס'ה
ט'פ'כ'י' א'ר'ת ס'מ'ן ט'ג'
פ'כ'י' א':
מ"ד ג מ"י פ'כ'י' ט'ס' הלכה
י':

מוסף רש"י

גנר הגנר. שקשור גדלה
אבל אינו חלוי. שהכל ארץ
והפך שגנר אינו נראה
כקשור (שורזין ק"ב). ורש"י
בו במקדש. דש'ט' בעלמא
הוא. דלוי' ט'ט' חמס' החיל
וקשור ל'ק'. אלא החיל הגנר
חמ' כ'כ'יה. ואין ש'ט' דר'ק'ן
במקדש. דלא גזר' ט'ס'.
ההנהגות מותר במקדש.
יהיה ס'ר לא ג'ן מ'ש'
לא אלא דומה לג'ן ומקדש
לא גזר' ט'ט' וט'ס'. זה אף
במדינה מותר. החיל
וקשור אע"פ שאינו חלוי
(ט'ס').

דכל גגות (שורזין ק"ב). דפרץ ושמואל למה ליה למיעבד הכי וקאמר זה
מטלטל כ'ר' לאו משום דלי' הוא אמר אין מטלטלין בו אלא ד'ר' חמות
דלא הוא יחא' ליה אלא אז נמי היה קשה היכי עבד הכי כיון דמחילה
מתרת לטלטל בחצר הוא כעשיית אהל ערפי בתחלה ואקרו כדפרישית

א"ר ר' ירמיה ולימא מר בין תלוי ובין שאינו
תלוי והוא שקשור דאמר רב' בר בר חנה
א"ר יוחנן כמחלוקת כאן כ'ר מחלוקת בגנר
הגנר ר' דתנן גנר הגנר נועלין בו במקדש
אבל לא במדינה והמונה כאן וכאן אסור ר'
יהודה אומר המונה ר' במקדש והגנר במדינה
ותניא איהו גנר הגנר שנועלין בו במקדש
אבל לא במדינה כל שקשור ותלוי וראשו
מוג'ע לארץ ר' יהודה אומר י'ה אף במדינה
מוחר אלא איהו שבמדינה אסור כל שאינו
לא קשור ולא תלוי ושומטו ומניחו בקרן וזית
ואמר רבי יהושע בר אבא משמיה דר' יוחנן
מאן תנא גנר הגנר ר"א הוא א"ל אנא
דאמר' כי האי תנא דתניא ר' קנה שהתקינו
בעה"ב להיות פומח ונעל בו ב'ן שקשור
וחלוי בפתח פומח ונעל בו אין קשור וחלוי
אין פומח ונעל בו רש"י: אומר מתקין אע"פ
שאינו קשור אמר ר' יהודה בר שילת אמר
רב אסי א"ר יוחנן ר' הלכה כרש"י: ומי
אמר רבי יוחנן הכי והתנן כל כסוי הכלים
ש"ש

מזמן קשור לא כר'י: והוא שמתקין. מוכן
מחמתו ל'ק' א"ל רבי ירמיה. אחרי פשיט' ליה מר לקולא: לימא
מר. דלא פליגי רבנן אלא מחלוקת דרבי אליעזר דע' קשור ותלוי
ואפילו קשור א'ס' ראש' גנר' לארץ חשיב ליה רבי אליעזר כשומטו

מן הקרקע וזונה בו לכמהלך ורבנן
אמרי ליה בין חלוי בין גנר פוקקין
בו ובלבד שיהא קשור: דאמר רב
בר בר חנה. תלוייה הוא דפליגי
בו בקשירה דמדמי לה לפלוגתא
דגנר הגנר והס' לדברי הכל קשור
בעינן: גנר. יחד שמתקין בחור
שמתקין ונועלין בו ח' הדלת: הגנר.
שדמפרש שקשור גדלה אלא שראשו
גנר לארץ: נועלין בו במקדש. דכיון
דקשור בו מיוחד ועומד הוא ל'ק'
וכבר נכנה בנין זה מצדד י'ס ואין
בו אלא גזירת ש'ט' מדבריהם ואין
ש'ט' במקדש: והמונה. שאינו קשור
כלל אלא כשהוא שומטו מן החור
מניחו ע"ג קרקע הל'ק' כשמתקין
בשבת בונה הוא ואקסורא דאורייתא
הוא אף במקדש: המונה מוסר
במקדש. דכיון דמתקין מחמתו להכי
לאו בונה הוא: שקשור ופולוי. ראש'
העליון אכל ראש' המחמון מניע לארץ:
מאן תנא גנר הגנר. אקור דע'י
תמתי: ר"א. ה'א. דאמר ג'י פקק
המלון תמתי נענין מכלל ד'ר' יהודה
כרבנן אלא רבנן קשירה ע'ו: כי
ה'א תנא. דאפי' קשירה לא ע'י כרבנן

שמעון בן גמליאל דאמר מתקין בחומה בעלמא ואע"פ שאינו קשור:
שמתקין. שזמתי: אמר ר' יהודה גרסינן. ולא גרסינן ואמר:

דאורייתא כיון שאינו מצטלו ש'ס אלא נראה לר"ת כדולה מילתא
בגנר הגנר ליכא אקסורא אלא משום ש'ט' וז' יהיה דקנה
שהתקינו בעה"ב להיות פומח ונעל בו דמיייר משום טלטול ואפי"ה
ל'הכריס בית אחיה אע"פ דה'י משום ש'ט' נאקד' טלטול במקדש כקניס וכמקלות דלעיל אבל כשום בנין ליכא אקסורא כלל אפילו
מדרבנן וקשה לר"ת מנלן דאפילו רבי אליעזר ורבנן בתוספת אהל ערפי כיון דאפילו טלטול דילמא צדד הוא דאפילו ויחזיק ר"ת
בספר הישר דא"ר הוא ליה למנקט פלוגמיהו במילתא דלא שייכא ביה תוספת אהל כי ה'יא דגנר הגנר ומתקנת פלוגתא בפסקי החלון
דשיך ביה תוספת אהל ש"מ דפליגי ב'הל' וליכא למימר דדווקא ב'הל' פליגי ולא בטלטול דה'א כ'ה'יא דגנר לא שייך אלא אקסור
טלטול אפי"ה אפילו כ'ר ר"א ורבנן דע"כ איבעי לן למימר דת"ק דגנר היינו ר"א דרבנן ש'ר אפילו בפסקי החלון כ"ש בגנר דלא
שיך אקסור אהל אלא אקסור טלטול אלא דא'ר בתמתי פליגי דר"א אקד' בפסקי החלון ומשום טלטול בשאין תורת כלי גמור עליו ואפי'
י'ס עליו תורת כלי גמור כגון ש'ט' ל' בית י' אקור מ"מ משום תוספת אהל ערפי כיון דנעלי' בפסקי ורבנן דש'ר אפילו אין עליו תורת
כלי דלית להו לא משום טלטול ולא משום אהל: ר"ב. יהודה אומר ב'ר. ובעירובין מתקין אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כרבי
יהודה וקשה לר"י דה'א שמואל גופיה סבר לעיל בפרק כמה טומי'ן (דף ג.) ג'י חריות של דקל שגדן לעצים דנמחשבה בעלמא
כ'י דאיתמר ר' (יהודה) אומר קושר ושמואל אמר מושב וקאמר הס' דשמואל ס"ל כרש"י: דאמר חריות של דקל שגדן לעצים ונמלך עליהן
לישיבה א"ל לקד' וא"כ היכי קאמר הלכה כרבי יהודה דע'י קשירה משום אקסור טלטול דה'א לא שייך אקסור בנין כ'ה'יא דגנר אלא
אקסור טלטול ומשום אקסור אקסור טלטול ע'י רבי יהודה קשירה כדפרישתי וליכא לפרושי דגנר הגנר דה'א לאאוקי' מאקסור בנין הוא דע'י
קשור אבל משום אקסור טלטול לא היה ע'י קשור אלא במחשבה בעלמא כרש"י: א"כ מאי קא מהדר ליה ר' אבא בר כהנא ל'ר' ירמיה
אלא דאמר' כי ה'א תנא כ'ר דילמא מאי דלא ע'י הס' רש"י: אלא מתקין אע"פ שאינו קשור היינו משום דהס' ליכא אלא אקסור
טלטול דהס' ודאי לא מייירי מידי בבנין דקאמר קנה שהתקינו בעה"ב להיות פומח ונעל (א) ומדקתני פומח ונעל משמע שאינו נעל
באותו קנה ע'י דהיה ליה למיתמי שהתקינו נעול בו אלא משמע שהוא כעין מפחחות שלט ש'ס מהס שמושכין המנעול שדלת לבלון
ולבלון קנה הקנה מושך המנעול אבל הקנה ע'י אינו במקום המנעול א"כ פשיטא דה"ג לא שייך בנין כ'ה'יא קנה אלא משום אקסור
טלטול הוא ומיהו אין ר'ה' מזה ד'ה'יא קנה מייירי כדפרישית מדקתני פומח ונעל דה'א כ'ה"ג קתני בתוספתא חבילי ע'ים וסוכה של
קו'ים שעשאן דלא לפירא ולת'ר א'ס היו קשורות ותליות פומחין ונועלין בהן א'ס לאו כ'ר מיהו אומר ר"י דאפילו הוא מפרש ה'יא דקנה
שהתקינו כ'ר דשיך ביה בנין ובמקום המנעול הוא וליכא פשיט' מיהו רבי אבא בר כהנא דס"ל כרש"י: דאמר דכי ה'י מתקין אע"פ שאינו
קשור ניקמ' מותרת אקסור בנין לא ה'י אפי' שפיר (ד'ה"א) מדקאמר הס' כ'ס'מון וכו"ה הס' נמי דאיהא תורת כלי עליה והתניא חריות
של דקל כ'ר ויכ'י מוכח מה'יא דחריות של דקל דה'א דאמר מתקין אע"פ שאינו קשור היינו כ'ה'א תורת כלי אלא במחשבה בעלמא דלמא
באקסור טלטול הוא דלא מ'ר'ך רש"י: אלא מחשבה אכל באקסור בנין הוא ע'י שיתקינו ויכינוהו ויעשו בו מעשה שיהא תורת כלי
עליו על כן נראה לר"י דבכ'י פליגי רבי אבא בר כהנא ורבי יוחנן ור' יהודה דעירובין (דף ק.) דאיהו סבירא להו ד'ה'יא דגנר
לא שייך אלא אקסור טלטול ואיהו ס"ל דשיך בנין בגנר הגנר וליכא ע'י קשור לאאוקי' מאקסור בנין והשתא אמאי שמתקין שפיר
דלא מייירי מידי באקסור בנין לא כ'ה'יא דגנר ולא כ'ה'יא דקנה והשתא נמי ה'יא דקנה משום טלטול. מ"ר:

שקשור וחלוי וראשו מניע א"ר'ן. פירוש ראשו העליון חלוי וראשו התחתון מניע לארץ כדפריש' בקיטורס ונראה לרש"י:
דאפילו ש'י הראש'ס מונחים לארץ אלא שקשור דש'ר במקדש וה'י דנקט כ'ה'י גוונא לאשמעין דאפי"ה אקסור במדינה
והשתא אפי' שפיר ה'א דתנן במשנה והמונה כאן וכאן אקסור היינו שאינו קשור ולא תלוי כלל דאי אמרת דוקא נקט ראש' מניע לארץ
אבל ש'י הראש'ס מונחין בארץ אקסור במקדש אע"פ שקשור א'ס כן השתא לא ה'י מונח דרבי יהודה כמנוח דתנא קמא דמונה דרבי
יהודה על כדחזק' היינו שאינו לא קשור ולא תלוי ושומטו ומניחו בקרן וזית דאי אמרת כמו מונה דת"ק ששני ראש'ס מונחים בארץ
אלא שקשורין היכי קאמר המונה במקדש ההוא אפילו במדינה ש'ר דלא אקד' רבי יהודה אפילו במדינה אלא דוקא שאינו קשור כלל:
וכי

